

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA ÎNTĂI DIN POST

(a Ortodoxiei)

SF. CUV MUCENICI
DIN MĂNĂSTIREA SF. SAVA CEL SFINȚIT;
SF. IER. NICHITA MĂRTURISITORUL,
EPISCOPUL APOLONIADEI

Este învățătura Sfinților Părinți ai Bisericii care ne-au înmănat prețioasa moștenire a credinței. Ortodoxia este ceea ce au exprimat oficial Sfintele Sinoade. Acele adunări bisericești formate din membrii Bisericii lui Hristos, veniți din toată lumea. Atunci ei „înzestrați cu toții cu știința sufletului și Duhului Dumnezeiesc”, au discutat despre marile probleme care-l preocupă pe omul duhovnicesc și au pus temelia civilizației dumnezeiești. Ortodoxia este pecetluită cu sânge de mucenici din toate timpurile, de toată oastea sfântă formată din milioane de eroi și mărturisitori de la arenele Romei la lagărele de concentrare din Rusia, până la martirii din ziua de azi din Siria, Egipt, Irak, Iran, Nigeria și nu numai. Ei au dovedit că Ortodoxia nu este o simplă teorie, ci Adevăr și Viață plină de frumuseți și de izbândi.

Ortodoxia a fost cântată în cultul bisericesc în minunata sa poezie și înmografie insuflată de Dumnezeu. De asemenea, în Liturghie sunt laudate și slăvite izbândile mai-marilor credinței și ale Presfintei Născătoare de Dumnezeu. În Liturghie este preamărită dogma în toată frumusețea ei.

Monahismul ortodox a constituit oastea duhovnicească ce s-a luptat pentru dobândirea libertății duhovnicești pentru desăvârșirea omului. Scopul monahismului a fost să dea chip sufletului pentru înnoirea minții. Elementul de bază al ortodoxiei este iubirea de oameni, luată în cel mai profund sens. Ocrotirea socială a luat naștere la Ierusalim, după Învierea Mântuitorului acolo s-au făcut primele cantine. Odată cu propovăduirea Evangheliei, Sfântul Pavel a inițiat și colecta dragostei.

Un alt element important al Ortodoxiei a fost întotdeauna eroismul pe care îl vedem în mucenicie, dar nu s-a oprit numai la jertfa sângelui. Fiii Ortodoxiei au arătat mereu curaj și vitejie în fața oricărui fel de samavolnicie. O caracteristică a Ortodoxiei a fost dintotdeauna și misiunea de propovăduire către barbari. Ortodoxia a fost întotdeauna Calea Împărătească a Evangheliei, a păstrat curat și autentic Duhul creștinismului în fața misticismului

CE ESTE ORTODOXIA?

Este adevărul despre Dumnezeu, despre om și despre lume așa cum ni l-a lăsat Însuși Dumnezeu cel Întrupat prin învățătura Sa desăvârșită, așa cum l-a exprimat mai târziu Sf. Ap. Pavel, așa cum l-au descris Sfinții Evangheliști, luminați fiind de Sfântul Duh. Ortodoxia este sinteza minunată dintre dogmă și obiceiuri, dintre teorie și practică, așa cum a fost propovăduită de către Părinții duhovnicești ai Alexandriei și Sinaiului, Constantinopolului, Capadociei, Siriei și mai târziu, ai Sfântului Munte.

întunecat al ereziilor din Răsărit, al centralizării papalo-cezareene a latinilor și a subiectivismului raționalist al protestantismului.

Ortodoxia a păstrat mereu măsura și armonia, nu a făcut nimic greșit, pentru că Părinții au fost mișcați de Duh și au fost călăuziți de Dumnezeu în chip sfânt și duhovnicesc.

Ortodoxia nu a nesocotit omul, nici înțelepciunea, nici natura, nici arta, le-a explicat pe toate și a creat cultura. Ortodoxia este marșul omului către Făcătorul lui, către îndumnezeire. Ortodoxia nu este numai teologie, este totodată și adevărata psihologie și umanism autentic și sociologie. Este un diamant care reflectă prin toate laturile sale adevărul. Să cunoaștem deci Ortodoxia, căci ea este darul pe care Dumnezeu ni l-a făcut nouă românilor. Nu este muzeu, nu este trecut, ci viață, creație și strălucire. Este marele nostru ideal, este nădejdea prețioasă a mântuirii noastre, este mândria noastră întru

Hristos, deci se cuvine să o propovăduim cu eroism și slavă ca niște fii adevărați ai marilor eroi ai ortodoxiei care au fost părinții noștri.

Astăzi, când serbăm ziua Ortodoxiei, se cuvine dar să ne aducem aminte de istoria ei zbuciumată, de faptele sale de eroism, de luptele și biruințele purtate și să nu uităm că Ortodoxia este calea firească pe care trebuie să o urmăm cu toții. Ea este stâlpul și temelia adevărului, unica Biserică care răspunde corect la toate provocările veacurilor. Ea n-a căutat niciodată la slava omului, ci s-a străduit să aducă pe pământ lui Dumnezeu slujba pe care îngerii l-o aduc în ceruri.

Între toate neamurile, neamul nostru a strălucit în istoria de 2000 de ani pentru a păstra legea strămoșească. Atâta vreme cât păstrăm legea strămoșească nu vom pieri, ci vom cânta triumfător „Cu noi este Dumnezeu /Auziți până la marginile pământului /Cu noi este Dumnezeu”. ❖

Părintele Dinu Pompiliu

BUNA VESTIRE, ÎNCEPUTUL MÂNTUIRII NOASTRE

Buna Vestire este unul din cele mai vechi praznice dedicate Maicii Domnului, cu ținare încă din secolul al IV-lea. Data sărbătorii a variat la început, generalizându-se la 25 martie odată cu stabilirea datei de 25 decembrie pentru praznicul Nașterii Domnului, căci Buna Vestire este așezată cu exact 9 luni înainte de Nașterea Domnului.

Buna Vestire conține în sine în mod virtual toate praznicele creștine. Socotită sărbătoare a Maicii Domnului, dar și praznic al Domnului, al Înrupării din Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, ea este începutul economiei mântuirii realizate de Fiul lui Dumnezeu Înrupat. Căci iată, aceasta este „taina cea din veci ascunsă” (Efes. 3, 9, Col. 1, 26; Rom. 16, 25), cum Apostolul Pavel o numește, ce acum ni se descoperă din modul în care Dumnezeu îl răscumpără pe omul căzut, prin zămislirea dumnezeiescului Prunc.

Buna Vestire este singurul praznic al Maicii Domnului care are teme biblice. Evanghelia lui Luca ne spune că Arhanghelul Gavriil a fost trimis la Fecioara Maria, care era logodită cu dreptul Iosif din seminția lui Iuda, în Nazaretul Galileii, pentru a-i vesti Înruparea Fiului lui Dumnezeu. Arhanghelul o întâmpină pe Fecioara Maria cu „Bucură-te ceea ce ești plină de har! Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei!” (Lc. 1, 28). „Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta?” (Lc. 1, 29) se miră Maica Domnului. Îngerul îi vestește că ea a aflat har înaintea lui Dumnezeu și că a fost aleasă să zămislească pe Fiul lui Dumnezeu, pe Mesia cel așteptat. Cu maturitate spirituală și multă smerenie, Maica Domnului întreabă: „cum va fi aceasta de vreme ce eu nu știu de bărbat?” (Lc. 1, 34). Atunci i se descoperă că zămislirea va fi prin pogorârea Duhului Sfânt, iar Maica Domnului se supune: „Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!” (Lc. 1, 38).

Mântuirea este un dar de la Dumnezeu, dar Acesta nu forțează libertatea omului, fiind necesară și participarea lui. Chiar Înruparea nu are loc fără acordul Fecioarei Maria. Fiat-ul „Fie mie după cuvântul tău!” ne amintește de fiat-ul din momentul creerii lumii: „Și a zis Dumnezeu să fie” (Fac. 1, 3). Deși Dumnezeu creează omul fără participarea lui, nu îl mântuiește decât cu participarea lui. Iar fără fiat-ul Fecioarei Maria, Înruparea ar fi fost imposibilă. Recrearea, reînnoirea lumii începe prin Înrupare, iar încuviințarea Fecioarei Maria reprezintă participarea umanității la Înrupare.

Evanghelia de la Luca (1, 26-56),

temeiul biblic al sărbătorii, este socotită de exegeți o „evanghelie în Evanghelie” (evangelion – vestea cea bună). Descoperim în textul biblic o întreită bună veste: către, de la și despre Maica Domnului. Dar în primul rând este o bună veste către Maica Domnului, căci ea este cea aleasă ce participă la taina economiei mântuirii într-un chip unic, zămislind trupește fără tată de la Duhul Sfânt, pe

Fiul cel născut din veac fără mamă. Vestea cea bună către ea, este tocmai această intimitate extraordinară cu Persoana Fiului Care își ia trup din ea, ceea ce o face unică și-i justifică numirea de „Născătoare de Dumnezeu”. Zămislind pe Fiul, doar în Maica Domnului „ca niciodată, inima omului cu inima Domnului au bătut și bat laolaltă” (Acatistul Rugului Aprins). ❖

Prima săptămână a Postului Sfințelor Paști

Iată-ne astăzi împlinind o săptămână din Sfântul și Marele Post al Paștilor. El a început cu slujba Vecerniei Iertării din Duminica lăsatului sec de brânză și a continuat cu începerea efectivă a postului, cu slujba Canonului cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul, cu Liturgia darurilor înainte sfințite, și cu slujba de priveghere de toată noaptea din Sâmbăta Sfântului Teodor. Așadar, o săptămână pe care am început-o în biserică, în rugăciune, alături de preoți și enoriași. Duminică seara ne-am cerut iertare unii altora, ne-am îmbrățișat frățește, și ne-am urat să trecem postul cu folos duhovnicesc. La sfârșitul Vecerniei părintele Adrian Chiriță a citit o rugăciune de dezlegare, iar părintele Eugen Moraru ne-a vorbit despre înțelesul postului și cum trebuie să petrecem această frumoasă perioadă a Triodului făcându-ne din post un aliat, căci „grija de trup să nu o faceți spre poftă” (Rom. 13, 14) spune dumnezeiescul

Pavel. Să micșorăm grija pentru trup și pentru cele lumești și să căutăm la zidirea noastră spirituală, la creșterea duhovnicească, despătimindu-ne și inundu-ne cu Hristos.

Și ne-am adunat în fiecare seară în primele 4 zile ale săptămânii, la lumina câtorva candelă, spre a fi una în canonul de pocăință al Sfântului Andrei Criteanul. Ne-am plecat genunchii în metanie la rugăciunea Sfântului Efreem Sirul, ne-am pus tăcerea pavază în acest răstimp, și ne-am căutat duhovnicul spre a face o primă spovedanie în acest post. Lăsând povara păcatelor, cu îngăduința părintelui duhovnic, am luat merindea de viață dătătoare, Trupul și Sângele Mântuitorului, Sfânta Euharistie, spre curățire, dar și spre întărire în acest post.

Și ca niciodată, privegherea de toată noaptea ne-a făcut să ne simțim ca la mănăstire, dăruindu-ne întreaga făptură lui Dumnezeu.

Și grija pentru adormiții noștri nu am lăsat-o deoparte, căci ne-am străduit să dăm sârindare pentru a fi pomenite în tot postul, prima citire a lor fiind în Sâmbăta Sfântului Teodor.

Nădăjduind că nu vom lipsi de la niciuna din slujbele acestui post, că vom pune înaintea a orice căutarea lui Dumnezeu și curățirea și îndreptarea noastră, credem că ajutorul Mântuitorului va prisosi celor care aleargă în calea și pe urmele Lui. ❖

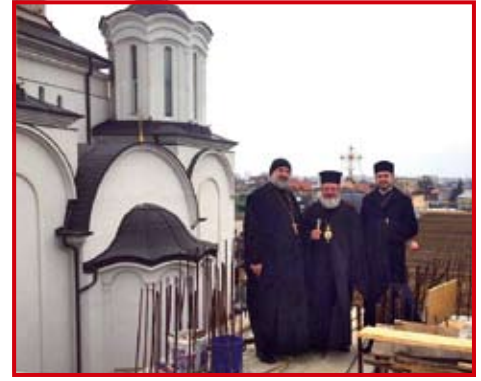
SLUJBA ARHIEREASCĂ LA ÎNCEPUTUL POSTULUI MARE

La numai 4 săptămâni de la ultima sa vizită în parohia Șerban Vodă, Preasfințitul Varlaam Ploieșteanul, episcop-vicar patriarhal, s-a aflat iarăși împreună cu noi în Duminica Izgonirii lui Adam din Rai.

De data aceasta însoțit și de Arhimandritul Veniamin Goreanu, consilier al Arhiepiscopiei Bucureștilor. După slujba frumoasă de care am avut parte, după predica ce ne-a

pregătit pentru intrarea în Postul Mare, Preasfințitul Vaarlam Ploieșteanul a vizitat și șantierul Așezământului social, constatând eforturile depuse și stadiul lucrărilor. Împresionat de ceea ce a văzut, ne-a dat binecuvântările sale arhieresti pentru a putea continua lucrările și a strânge fondurile de care este atâta nevoie, pentru a finaliza construcția grădiniței, a cantinei sociale și a așezământului pentru persoane vârstnice. ❖

Piesă de teatru în premieră la Biserica Șerban Vodă

Duminică 13 martie, orele 19, Compania de Teatru Civic Art CvM București a prezentat în premieră piesa de teatru „Calea Adevărului”.

Actori ai aceluiași teatru care ne-au oferit anul trecut două spectacole deosebite „Plecare fără întoarcere” după romanul Ilenei Toma „Ultimul Constantin. Romanul Brâncovenilor” și „Întoarcerea zidarului” de Dan Tărchilă, ne-a înfățișat de această dată viața Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul, cel care Biserica Ortodoxă Română i-a dedicat anul 2016. Dintre actori, îl menționăm pe Marian Ciripan, cel care l-a interpretat pe Mitropolitul Antim Ivireanul, pe Corneliu Jipa în rolul Stolnicului Constantin Cantacuzino, pe Petre Moraru, cel care a fost domnitorul Constantin Brâncoveanu, pe Cristina Moldoveanu, ceea care a dat viață personajului soției domnitorului; Maria Brâncoveanu, și pe Adrian Anghel, cel care a fost Spătarul Toma.

O încercare de dramatizare a vieții și martiriului unui mare sfânt ierarh, care aparține prin naștere poporului georgian, căci vine pe lume în Iveria pe la anul 1650 în localitatea Udu, dar și poporului și Bisericii române prin adopție. Îi datorăm multe acestui cult ierarh, dacă ne gândim numai la opera sa tipografică, dar și la introducerea limbii române definitiv în slujbele bisericii. Adus de domnitorul Constantin Brâncoveanu în 1689, va avea grijă de tipografia de la Snagov, va fi egumenul mănăstirii de la Snagov. În anul

1705 este ales episcop de Vâlcea, iar în 1708 i se încredințează mitropolia Țării Românești. Multe sunt contribuțiile sale la înnoirea vieții Bisericii, dar ceea ce este deosebit de important este dragostea sa pentru poporul român, căruia îi dăruiește mai ales multe cărți bisericești în limba română. Apărător al drepturilor Bisericii și poporului român, având o atitudine antiotomană, în anul 1716, la cererea domnitorului Nicolae Mavrocordat este înlăturat din scaun, închis, caterisit de patriarhul ecumenic și exilat pe viață în mănăstirea „Sf. Ecaterina” din Sinai. Pe drumul exilului a fost ucis de turci și aruncat în râul Marița, aproape de Adrianopol. Patriarhia Ecumenică îi ridică

nedreapta caterisire câțiva ani mai târziu.

Această piesă ne-a prezentat câteva fragmente din viața Sfântului Antim Ivireanul, suficiente însă pentru a intra în atmosfera timpului, dar și a înțelege moartea tragică a acestui mare ierarh. ❖

Vă invităm să participați la **COLECTA PENTRU FONDUL CENTRAL MISIONAR** care avea loc în Duminica Ortodoxiei și va continua până la sărbătoarea Buneivestirii. Scopul acestei colecte este ajutorarea bisericilor cu resurse financiare limitate din țară și din diasporă, și susținerea unor programe sociale pentru sprijinirea persoanelor cu posibilități materiale reduse.

În a doua parte a lunii aprilie, Sectorul Social organizează o nouă vizită a copiilor de la Centrul „Sfânta Margareta”

Nădăjduim că ne veți fi alături ca de fiecare dată la strângerea de fonduri și de alimente necesare copiilor.

Cei care doresc să sprijine această acțiune, o pot face la Pangarul bisericii și la coordonatoarea Sectorului Social – dna Ioana Rusu (tel. 0721/258 471).

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 20-27 MARTIE 2016

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 20 martie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie – Duminica întâi din Post (a Ortodoxiei)
Miercuri 23 martie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Liturghia a Darurilor mai înainte sfințite Sfântul Maslu
Joi 24 martie	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Pavecernița Mare cu Litie
Vineri 25 martie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Buna Vestire – Utrenie, Sfânta Liturghie Pavecernita Mare, Acatist
Sâmbătă 26 martie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților cu citirea sărindarelor Vecernie
Duminică 27 martie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 2-a din Post (a Sf. Ier. Grigorie Palama) – Utrenia, Sfânta Liturghie

MONARHIA ȘI BISERICA STRĂMOȘEASCĂ

Cu excepția celor 70 de ani ai sfârșitului mileniului II și începutul celui de-al III-lea, în care în spațiul Carpaților, Dunării de Jos și al țărmului Mării Negre s-a impus ca formă de guvernare republica, în restul celor peste 2000 de ani monarhia prin diversele ei forme: regat (la geto-daci), voievodat, domnie, din nou regat (monarhie constituțională după 1866), a dominat.

Se poate afirma că pentru poporul român monarhia este o tradiție, un mod de guvernare specific, republica fiind o formă importată, de fapt impusă de „ciuma roșie de la răsărit” în 1947.

În istoria milenară a românilor, monarhia și Biserica ortodoxă s-au sprijinit reciproc. O analiză atentă, esthastivă, ne obligă să recunoaștem faptul că cele două instituții au format un trunchi comun. Monarhii (că erau voievozi ai Transilvaniei sau domni ai Țărilor Române sau mai târziu regi ai României moderne) au domnit și ocărmit sub semnul Sfântului Duh „din mila lui Dumnezeu”, actul de guvernare purta și se exercita sub semn divin, ei sprijinindu-se pe Biserică (împreună cu toți supușii erau mădulele Bisericii), pe sfatul și faptele ierarhilor, iar întregul cler lucra deopotrivă în interesul Statului, Poporului și Bisericii.

Conștiința că „Moldova este poarta creștinătății” a aparținut întregului spațiu românesc, iar dovada o avem, nu numai prin dârzenia românilor în bătăliile cu dușmanii de toate neamurile, ci și prin vocația de ctitori de biserici ai domnilor-voievozi și a boierilor români.

Domnii aveau în mitropolii, episcopi, preoți și călugări nu numai sfințici bogăți în înțelepciune și erudiție, ci și sprijinitori și făcători de cultură. Ei au construit și înființat școli, biblioteci, spitale, au tradus, scris și tipărit cărți, iar în foarte multe împrejurări au fost străluciți diplomați pentru cei ce guvernau. Iată de ce afirmăm fără să exagerăm ori să greșim (faptele petrecute ne sunt argumente) că Biserica strămoșească a fost și este coloana „ce susține edificiul național”.

Nici în epoca modernă, a monarhiei constituționale (1866-1947), misiunea și lucrarea Bisericii Ortodoxe nu a încetat ori s-ar fi diminuat. Episcopii, mitropolii, patriarhii (după Marea Unire din 1918) Miron Cristea și Nicodim Munteanu au fost sfătuitoarii regilor Ferdinand I, Carol II și Mihai, ai clasei politice din acea vreme.

Și astăzi Biserica strămoșească este alături de Regele nostru, rugăciunile

Preafericitului Daniel Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a „tot clerului bisericesc și cinul monahicesc”, ne dau speranțe că monarhul nostru se va însănătoși.

Atât Monarhia și cât și Biserica străbună au fost și sunt lovite de tot felul de manipulări, denigrări și critici răutăcioase, dușmănoase, cu țelul de a le diminua influența și lucrarea binefăcătoare asupra poporului, lucru sortit eșecului, pentru că lăcașurile de cult ortodox sunt pline. Explicația eșecului este că Biserica Ortodoxă are vocația păcii, a dragostei, a adevărului și curățeniei cuvântului

Domnului, a sincerității și milosteniei. Biserica vorbește prin faptele ei, prin ceea ce Ea propovăduiește de mii de ani. În lumina divină a cărmuirii statului de monarhii noștri s-au regăsit aceste virtuți, și de aceea este important, necesar, să înțelegem și să purtăm în noi convingerea că Biserica strămoșească și Monarhia sunt valorile poporului român.

(Foto: încoronarea regelui Ferdinand I, întregitorul de țară, și reginei Maria în 1922 la Alba-Iulia)

Prof. Clement Gavrilă

Postul înseamnă slăbirea legăturii inimii cu lumea

Fiule, dă-Mi inima ta!, zis-a Domnul (Pilde 23, 26)

▲ Mai presus de toate gândește-te la Dumnezeu, căci și Dumnezeu se gândește la tine mai presus de toate. Precum păstorul se gândește la oaia cea rătăcită mai mult decât la întreaga turmă, așa și Dumnezeuul tău se gândește la tine, care te pierzi în păcat, mai mult decât la toți îngerii din ceruri.

▲ A cugeta la Dumnezeu nu înseamnă a cerceta ființa lui Dumnezeu, ci înseamnă a cerceta și a afla ce așteaptă Dumnezeu de la om.

▲ În inimă, Ziditorul a pus temelie vieții. În inimă viața se zămislește, purcede, crește și se îndreaptă spre mormânt și dincolo de mormânt. Oare cât prețuiește omul despre care toți spun: e deștept, dar nu are inimă? Dumnezeu nu va cere de la el deșteptăciune, ci inima. Căci s-a zis: „ce este nebun al lui Dumnezeu, mai înțelept decât oamenii este.” (I Cor. 1, 25)

▲ Postul înseamnă slăbirea legăturii inimii cu lumea și întărirea legăturii inimii cu Dumnezeu. Amintește-ți și cugetă la aceasta în cea dintâi săptămână a Marelui Post.

▲ Întărirea legăturii cu Dumnezeu aduce bucurie în inimă. De aceea se citește la începutul Postului din cărțile bisericești: „Iată, a venit veselitoarea vreme a postului!”

▲ Amintește-ți numele acelor mărmi duhovnicești, oameni, care, cu postul, au slăbit legăturile lor cu lumea și au întărit legăturile cu Dumnezeu cel Viu, cu postul au sfințit trupurile lor și cu rugăciunea au sfințit țara în care au locuit.

▲ Ei toți același glas au auzit: „Fiule, dă-mi inima ta!” Acelui glas au răspuns și inima lor întru totul au dat-o Dumnezeuului și Ziditorului lor.

Din: Sfântul Nicolae Velimirovici – „Inima în marele post” - Editura Predania, Cuvânt la cea dintâi săptămână